

Udtalelser maatte nødvendigvis give Rigsdagen og hele Befolkningen det Billede, at vi var paa den sikre Side, og at det var en solid og fremsynet Finansminister, vi havde. Men nu viser det sig, at Ministeren har ledet Rigsdagen vild, maaske mod sin Villie. Den farefulde Situation og de ekstraordinære Forhold, som Danmark har levet under i henved 5 Aar, har nødvendiggjort, at Rigsdagen maatte vise Tillid til den siddende Regering, selv om den for den halve Rigsdags Vedkommende ikke repræsenterede vore Meninger. Vi har, grundet herpaa, støttet Regeeringen ved at vedtage en lang Række Love, givet en Mængde Bevillinger, vedtaget de Laan, som blev forlangt af Ministeriet. Har Ministeriet lige overfor dette vist den fornødne Hensyntagen til Rigsdagens Medlemmer, til Folkets Repræsentanter? Jeg mener, at dette maa besvares med Nej. Man vil fra Ministeriets Side sige: Ja, man har konfereret med Finansudvalget om alle de vigtige Spørgsmaal! Jeg mener, at de Oplysninger, som der er givne, har været i høj Grad mangelfulde, og Regeeringen har Gang paa Gang ved at fremsætte sine Lovforslag i det yderste Øjeblik været Skyld i, at Rigsdagen ikke havde den fornødne Tid til at overveje og til at undersøge Sagerne. Forholdet har været det, at naar vi Rigsdagsmænd ude i Befolkningen blev spurgt om, hvorledes det nu forholdt sig med Finanserne, saa har vi været i den beskæmmende Situation, at vi selv endog vi, der er Medlemmer af Finansudvalget, maatte sige, at vi i Grunden ikke vidste, om vi var købt eller solgt.

Den højtærede Minister vil nu søge at vælte Ansvaret fra sig. Ministeren har udtalt i det andet høje Ting, at vi var jo fælles i Skibbruddet, Rigsdagen havde bevilget alle disse Udgifter. Ja, det holder nu dog ikke helt Stik. Med Hensyn til de Udgifter, som Rigsdagen har bevilget, har vi bevilget dem allesammen under Ledelse af Ministeriet, paa Grundlag af de Oplysninger og de Udsigter, som Ministeriet i det hele taget gav, og naar disse var af den Art, at man ikke kunde have finansielle Betæneligheder, saa er det ganske forstaaeligt, at intet Parti har modsat sig Foranstaltninger, som i og for sig var attraaværdige til Lempelse af Forholdene og til Støtte for den ene eller anden Samfundsklasse, som følte Trykket i disse Tider.

Den højtærede Finansminister er maaske selv blevet overrasket af den Situation, der foreligger, men den højtærede Finansminister har ikke Ret til at være det, thi den højtærede Finansminister har billiget

det System, vi har levet under. Det System, der er indført af denne Regering, er for det første, som jeg allerede har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa i dette Ting for ikke saa længe siden, at vi har to Indenrigsministre. Jeg advarede dengang Finansministeren og bad ham tage de fornødne finansielle Hensyn, thi der var to Indenrigsministre til at give Pengene ud, men kun een Finansminister til at samle dem ind. Dette var kun til Dels rigtigt, thi vi har jo i Virkeligheden i disse Aar haft to Finansministre, den ene den officielle, som fremlagde sine Budgetter og Tillægsbevillingslovsforslag, gjorde Rede for den finansielle Situation, saa vidt han var i Stand dertil eller ønskede at gøre det, den anden, den uofficielle Finansminister, nemlig Indenrigsministeren, som i Henhold til den Bemyndigelse, der var givet ham ved Lovene af 6. og 7. August 1914, har udøvet et Diktatur, idet han har bevilget sig selv Udgifter uden al Kontrol: Kontrollen vil først komme en Gang om et Par Aar, naar Statsregnskabet foreligger. Ministeren har foretaget store Handelsomsætninger, mange forskelligartede Transaktioner, som ingen udenfor Ministeriet kunde være vidende om, og det er ganske sikkert disse Transaktioner, der er Skyld i den Situation, som nu er fremkommet. Det er ganske sikkert i Lovene af 6. og 7. August 1914, Hunden ligger begravet. Det er disse Love, der nu har fremkaldt den Sky, som har formørket Finansministerens hidtil saa skinnende Sol. Det er denne Administration, der har fremkaldt Kalamiteten. Nu staar vi overfor det Faktum, at Regningen skal betales, og saa siger Finansministeren: De maa virkelig betale! De har været med til at nyde ved Gæstebudet, og saa maa De betale! Ja, det er dog et Spørgsmaal, om alle havde været saa rede til at være med til at nyde ved Gæstebudet, hvis man havde vidst, hvad Nydelsen kostede, og her er det, at det højtærede Ministerium ikke har givet ordentlig Besked. Ja, Regningen skal betales, og vi vil selvfølgelig ogsaa være med til at betale Regningen, men det ligger ganske nær, at naar der opstaar en saadan Kalamitet, vil man træffe Foranstaltninger til, at den ikke kan gentages, og derfor fremkommer nødvendigvis Kravet: bort med Diktaturet ifølge Lovene af 6. og 7. August! Det er i Ly af disse Love, at den højtærede Indenrigsminister har foretaget de Reguleringer og de forskellige økonomiske Foranstaltninger, som var ganske nødvendige, for at ikke Befolkningen skulde udnyttets af hensynsløse Spekulanter, men det er ogsaa i Ly